

LautaWernerin kurssin toisena päivänä päästään oikeaan rinteeseen. Perttu Mäkinen ohjeistaa Iines Niinimäkeä, Aino Murtomäkeä, Oskari Rantalaa ja Eliel Halkilahtea.

"Voiko lähteä laskemaan?"

Hiihdonopettaja **Perttu Mäkisellä** on viisi innokasta opetettavaa. LautaWernerin kurssin toinen kurssipäivä on juuri alkanut Ylläs Ski Resort Äkäslompolon hiihtokoulussa. 9–12-vuotiaat lautailijat hyppivät lumilaudoillaan Perttu-osen mallin mukaan.

– Nose grab, tail grab, 360, Perttu sanoo ja tarttuu kädellään vuorotellen laudan molemmista päistä. Sitten hän suoristautuu ja ponnistaa laudan vauhdikkaaseen pyörähdykseen. Mies lautoineen pyörähtää lähes täyden kierroksen.

– Onpa vaikeaa! kuuluu keskittyneiden ilmeiden joukosta. Seuraa ponnahduksia, pyllähdyksiä ja onnistumisia. Ähellystä ja naurua.

– Voidaanko jo lähteä laskemaan? Perttu myöntyy. Alkulämmittely on tehty ja mieleen palautettu, mitä eilen on opittu. Jokainen oppilaista osaa itse kiinnostaa ja aukaista siteet sekä tietää perusteet niin lautatermistöstä kuin laudan liikuttamisesta. Nyt treenaamaan laskemista.

"Hauskempaa ja vaikeampaa kuin suksilla"
Tarmokkaasti oppilaat luisuttelevat

harjoittelumäkeä alas. Yksi jarruttelee takakantilla, toinen saa laudan kääntymään ja kolmas porhaltaa vauhti korjaa virheet -taktiikalla mäkeä alas. Onneksi mäki on lyhyt ja loiva eikä vauhti ehdi kiihtyä liikaa.

Edellisenä päivänä on harjoiteltu takakantilla laskemista puolelta toiselle putoavan lehden liikettä mukaillen. Tänä harjoitellaan samaa etukantilla ja pyritään kääntämään lauta etukantilta oikoluisuun. Se osoittautuu haastavaksi.

– Tosi kivaa, mutta paljon vaikeampaa kuin olin ajatellut, 12-vuotias **Aino Murtomäki** sanoo.

Hän on **Iines Niinimäen**, 10, kanssa hakemassa lautailusta uusia haasteita rinteeseen. Suksilla tytöt ovat laskeneet paljon.

– Se on jo vähän tylsää, Iines tunnustaa.

– Tämä on hauskaa! hän jatkaa.

Eliel Halkilahti, 10, on samaa mieltä.

– Paljon hauskeempaa kuin suksilla. Kun sukset jalassa kaatuu, sukset irtoaa jalasta. Tässä niin ei käy, hän tuumii ja nappaa naruhissistä kiinni.

3-päiväinen LautaWernerin-kurssi on tarkoitettu lapsille, joilla ei ole aiem-

paa kokemusta lumilautailusta. Kursilla opetellaan lautailun perustaitoja ja rinnesääntöjä. Ryhmästä riippuu, mitä kaikkea kolmen 90-minuuttisen lautatunnin aikana ehditään harjoitella. Tämä viisikko oli jo ensimmäisenä päivänä päässyt harjoittelumäkeen ja käyttämään naruhissia, niinpä tänään tekisi mieli isompaan mäkeen ja "oikeaan" hissiin.

– Kerran vielä naruhissillä ylös, sitten siirrytään isompaan mäkeen, Perttu lupaa.

– Jee!

"Pyllä on kipeä"

Isommassa mäessä on isomman mäen haasteet.

– Täällä on paljon vaikeampi jarruttaa, lapset huomaavat, kun vauhti kiihtyy aiemmasta.

– Kaikki on aluksi vaikeaa, sitten helppoa, Perttu lohduttaa.

Lautailua harjoitteleva saakin varautua toistuviin muksahduksiin ja ylös könyämiseen. Siinä missä suksijalla on neljä apuvälinettä – kaksi suksea ja kaksi sauvaa – on lautailijalla välineitä vain yksi. Ja se yksi pitäisi sitten pienillä

kehon liikkeillä ja painonsiirroilla saada tottelemaan halutulla tavalla. Huh.

– Pyllä on kipeä, kuuluu naurua rinteeseen pinnasta.

Ajoittaisista vaikeuksista huolimatta into ja ilo eivät tältä porukalta näytä loppuvan. Sompahissin käyttö tosin turhauttaa: iltaapäivällä hissiladulle on muodostunut aaltomaisia möykkyjä, jotka herkästi töyssyttävät lauta laskijoihin ylös alas. Todellista tasapainotreeniä.

Möykkyihin turhautuneet 9-vuotiaat serkkuset **Oskari Rantala** ja **Casper Jalonen** lähtevät testaamaan viereistä sompahissia. Sillä pääseeikin ylös asti! Poikien kasvot sulavat hymyyn.

"Askelmia seuraavalle tasolle"

Puolitoista tuntia on nopeasti ohi. On aika kysyä oppilaiden fiiliksiä. Mikä lautailussa on parasta?

– No laskeminen on parasta! kuuluu monesta suusta.

– Ja hississä meno on karseaa, Aino lisää.

Ehkäpä sekin alkaa ajan kanssa sujua? Tavoitteita ainakin kannattaa asettaa.

– Mun tavoite on, että pääsen pääsi-

äisenä laskemaan laudalla ylhäältä asti, Eliel kertoo ja viittoaa kohti Ylläksen huippua.

Vielä on aikaa harjoitella. Hiihtolomaviikko on vasta tiistaisa, ja jospa kotona Espoosakin pääsisi käymään rinteessä.

– Tässä mennään oikeaan suuntaan ja otetaan askelmia seuraavalle tasolle, Perttu-ope sanoo.

– Mahtavaa, kun kaikki ovat innostuneita ja motivoituneita. He kannustavat toisiaan ja ryhmäytyvät. Se on tärkeää. Harjoittelemme kaikenlaisia tekniikoita, mutta pääasia on yhdessä tekeminen ja laskeminen ja se, että on mukavaa, ope tiivistää olennaisen.

Johanna

Perttu Mäkinen auttaa Aino Murtomäkeä sompahissin käytössä.